

РЕШЕНИЕ

№ 4047

гр. София, 22.08.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 11 състав, в публично заседание на 28.07.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мадлен Петрова

при участието на секретаря Даниела Иванова и при участието на прокурора Поповска, като разгледа дело номер **5719** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 84 и сл. от Закона за убежището и бежанците /ЗУБ/.

Образувано е по жалба на Ч. А., гражданин на А, против Решение № УП-115/23.06.2011г. на И. О. П. Държавна агенция за бежанците /Д./ П. Министерски съвет /МС/, с което е отхвърлена негова осма поредна молба за предоставяне статут на бежанец и хуманитарен статут като явно неоснователна.

В жалбата се твърди, че административният О. напълно незаконосъобразно е приел, че не е налице нужда от закрила. В оспореното решение липсва мотивирано произнасяне по сигурността на хората в А. Не са обсъдени твърдените от жалбоподателя обстоятелства, че ситуацията в страната му на произход се е променила в сравнение с положение П. предходната подадена молба. Искане се отмяна на атакуваното решение и връщане на преписката за разглеждане по общия ред.

Ответникът – И. О. П. Държавна агенция за бежанците, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и моли да бъде отхвърлена като неоснователна.

Представителят на С градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по

делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното: Административното производство пред интервюиращият О. е образувано на 21.06.2011г., с регистрирането на Ч. А. с регистрационен лист рег. № УП 3376/21.06.2011г. във връзка с негова осма по ред молба за закрила вх. № 3376/21.06.2011г.

Производствата по предходните седем молби за закрила по реда на ЗУБ са приключили с влезли в сила съдебни актове, които се съдържат в административната преписка.

С жалбоподателя е проведено интервю, за което е съставен Протокол рег. № УП – 3376/22.06.2011г., в което заявява, че през 1996г. пристигнал нелегално в Б заедно със семейството си. На въпроса за наличие на нови факти и обстоятелства различни от вече изложените в предишните производства, заявява, че няма такива.

С писмо рег. № 3376/22.06.2011г. от страна на интервюиращия О. е поискано становище от ДАНС по поредната молба за закрила на Ч. А.. С писмо рег. № Т-2897/24.06.2011г. ДАНС дава мнение, че не се възразява да бъде предоставена закрила на Ч. А..

Производството е приключило с обжалваното решение, с което интервюиращият О. П. Д. П. МС е отхвърлил последващата молба на жалбоподателя за предоставяне статут на бежанец и хуманитарен статут, като явно неоснователна. В хода на съдебното производство страните не сочат нови доказателства.

П. така установените факти, Административен съд, С. – град обосновава следните правни изводи:

Жалбата е подадена от надлежна страна, в преклузивния 7-дневен срок по чл. 84, ал.1 от ЗУБ, поради което е *процесуално допустима*.

Разгледана по същество, същата е *неоснователна* по следните съображения:

Оспореният административен акт е издаден от компетентен О., в предписаната от закона форма. Материалната компетентност на интервюиращия О. П. Д. П. МС е определена в закона. Съгласно чл. 70, ал. 1, т.1 от ЗУБ, решението за отхвърляне на молбата като явно неоснователна на основание чл. 13 се взема от И. О. П. Д. П. МС. Видно от Заповед № 55/04.03.2010г. издателят на обжалваното решение – Г Д, главен експерт в отдел „Производство и настаняване” на Регистрационно – приемателен център, Г. С. е овластен от Председателя на Д. като И. О., който да провежда ускорено производство по реда на глава Шеста, раздел II от ЗУБ.

П. постановяване на решението административният О. не е допуснал съществени нарушения на административната процедура, предвидена в раздел II –ри на гл. VI от ЗУБ.

Решението е издадено на 23.06.2011г. в рамките на тридневния срок от регистрирането на чужденеца съгласно чл. 70, ал.1 от ЗУБ във връзка с чл. 68, ал.1, т.1 от същия закон. Спазено е и изискването за искане становище от ДАНС във връзка с упражняваните от този О. контролни функции по отношение предоставяната закрила по ЗУБ съгласно чл. 41, ал.1, т.1 от ЗДАНС.

Конкретните оплаквания в жалбата са свързани с материалната законосъобразност на решението. Отказът за предоставяне статут на бежанец и хуманитарен статут е мотивиран с нормата на чл. 13, ал.1, т. 5 от ЗУБ, съгласно която, молбата на чужденеца се отхвърля като явно неоснователна, когато е подадена като последваща и търсещият закрила не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход. В конкретния случай, видно от текста на проведеното интервю от 22.06.2011г. жалбоподателят не сочи каквито и да е нови обстоятелства за заплахата на неговия живот или преследване поради раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/или убеждение в страната на произход. В тази връзка е неоснователно възражението в жалбата, че административният О. не е обсъдил наведените нови обстоятелства, включително и по отношение на ситуацията в А. Такива изобщо не са посочени, нито в молбата за закрила, нито в проведеното интервю.

От друга страна не са налице и предпоставките на чл.9, ал.1, ал.6 и ал. 8 от ЗУБ за предоставяне на хуманитарен статут на жалбоподателя. Съгласно цитираните норми хуманитарен статут се предоставя на чужденец, който е принуден да напусне или да остане извън държавата си по произход, тъй като в тази държава е изложен на реална опасност от тежки посегателства, като: 1. смъртно наказание или екзекуция; 2. изтезание или нечовешко или унижително отнасяне, или наказание; 3. тежки и лични заплахи срещу живота или личността му като гражданско лице поради насилие в случай на вътрешен или международен въоръжен конфликт; или е съпруг на чужденец с предоставен хуманитарен статут и на техните малолетни и непълнолетни, невстъпили в брак, деца, доколкото това е съвместимо с личния им статус или не са налице обстоятелства по чл. 12, ал. 2. или други причини от хуманитарен характер, както и поради причините, посочени в заключенията на Изпълнителния комитет на Върховния комисар на Организацията на обединените нации за бежанците. Интервюиращият О. е обсъдил предвидените от закона хипотези и изводите, че за жалбоподателя няма реална опасност от изброените по-горе посегателства се подкрепят от наличните по делото доказателства и съответстват на приложимата правна норма.

Възраженията на жалбоподателя, че интервюиращият О. е допуснал нарушение като не е обсъдил ситуацията в страната на произход и сигурността на хората в А, преценени във връзка с основанията за предоставяне на хуманитарен статут също са неоснователни. Както многократно съдът е посочвал в съдебните си актове по повод търсената от Ч. А. закрила по ЗУБ, след законодателните промени в чл. 70, ал. 2 от ЗУБ /ДВ бр. 52/2007г./ за интервюиращия О. не съществува задължение с решението да се произнася по сигурността на страната на произход. Липсват твърдения за наличие на вътрешен или международен конфликт в А, поради което необсъждането на сигурността на хората и в частност на жалбоподателя в страната на произход от гледна точка

предпоставките по чл. 9, ал.1, т.3 от ЗУБ също са неоснователни.

От събраните по преписката доказателства безспорно се установява, че последващата молба за закрила на жалбоподателя не се основава на нови факти и обстоятелства относно държавата му на произход или личната му сигурност, които да представляват основания за предоставяне на закрила по реда на ЗУБ. Сочените в интервюто пред интервюиращия О. причини за необходимост от закрила, свързани с това, че жалбоподателят живее в Б от 1996 година не са основание по чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ за предоставяне на бежански и хуманитарен статут.

По изложените съображения се налага краен извод за законосъобразност на атакуваното решение, поради което подадена срещу него жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал.2 от АПК, Административен съд, С.-град, I-во отделение, 11 –ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Ч. А., гражданин на А, против Решение № УП-115/23.06.2011г. на И. О. П. Държавна агенция за бежанците П. Министерски съвет.

Решението не подлежи на касационно обжалване.

Съдия: